

Česká republika

Česká školní inspekce

Plzeňský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

31. základní škola Plzeň, E. Krásnohorské 10

E. Krásnohorské 10, 323 11 Plzeň

Identifikátor školy: 600 069 541

Termín konání komplexní inspekce: 12. – 22. a 26., 28. listopadu 2002

Čj.:	044 259/02-5071
Signatura:	kd4cw103

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

31. základní škola je úplnou školou. Zřizovatelem je Město Plzeň. Funkci zřizovatele vykonává Rada města Plzně prostřednictvím Magistrátu města Plzně a v souladu s jeho organizačním řádem.

Kromě poskytování základního vzdělání dle platných právních předpisů se škola zaměřuje na výchovu a rozvoj talentované mládeže v oblasti tělesné výchovy (v 6. - 9. ročníku vždy jedna třída s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy) a speciální péči o tělesně postižené žáky. Výuka v 1. - 9. ročníku probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola. V letošním školním roce je ve škole celkem 29 tříd (15 na I. stupni, 14 na II. stupni) s 654 žáky. Povolena kapacita školy (700 žáků) není překročena. Součástí školy je školní družina a školní jídelna. Od 1. ledna 2001 je škola právním subjektem.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ A KONTROLNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční a kontrolní činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy ve škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- materiálně-technických podmínek vzdělávání a výchovy ve škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy na I. stupni a v těchto předmětech na II. stupni základní školy: český jazyk, anglický jazyk, německý jazyk, dějepis, hudební výchova, občanská výchova, rodinná výchova, tělesná výchova, fyzika, matematika, přírodopis, zeměpis a pracovní činnosti
- bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochraně.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Problematické personálního obsazení výuky je ze strany vedení školy věnována náležitá pozornost. Pedagogický sbor je stabilizovaný a jeho věkové složení je perspektivní. Personální podmínky vzdělávání na I. stupni základní školy jsou velmi dobré (pouze 2 vyučující bez odborné způsobilosti), na II. stupni jsou vynikající, výuka všech předmětů je vedena odborně a pedagogicky způsobilými učiteli. Skladba úvazků dokladuje efektivnost využití odborného potenciálu pedagogů ve prospěch pozitivního vývoje školy (např. na I. stupni učitelé v rámci své specializace vyučují výchovným předmětům v paralelních třídách). Ve školní družině pracuje pět odborně a pedagogicky způsobilých vychovatelek.

Metodickými a poradními orgány ředitele školy jsou pedagogická rada, metodické sdružení I. stupně, předmětové komise II. stupně a výchovný poradce. Pro výkon funkce má výchovný poradce požadovanou kvalifikaci a mnohaleté zkušenosti. Rozsah jeho činnosti plně odpovídá potřebám školy a je vymezen plánem. Věnuje se profesní orientaci žáků, eviduje žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Zajišťuje přenos potřebných informací třídním učitelům a zákonným zástupcům žáků. Úzce spolupracuje s pracovníky poradenských zařízení, které škole pomáhají při zajišťování speciálních vzdělávacích potřeb individuálně integrovaným žákům. Spolupodílí se na vypracování individuálních vzdělávacích programů pro tyto žáky. Účastní se odborných seminářů a získané poznatky ve své práci uplatňuje. Výchovný poradce působí současně i jako preventista v oblasti sociálně patologických jevů. Organizuje vhodné

besedy a další aktivity související s danou problematikou. Při řešení závažných přestupků žáků se osvědčila práce výchovné komise, jejímiž členy jsou ředitel školy i výchovný poradce. K jednání jsou zváni zákonní zástupci žáka, třídní učitel a podle potřeby i zástupci zřizovatele z odboru péče o dítě nebo střediska výchovné péče. Výchovná komise pracuje již druhým rokem.

Činnost metodických orgánů je dokumentována formou zápisů, ze kterých vyplývá, že předmětem jejich jednání jsou zpravidla provozní a organizační záležitosti, informace o žácích se speciálními vzdělávacími potřebami. Dále je formálně sledováno plnění učebních osnov a zpracování časově-tematických plánů. Organizačně a personálně jsou zabezpečovány různé aktivity a soutěže. Vzájemná výměna zkušeností a řešení otázek metodiky výuky tvoří náplň programu spíše výjimečně. Do ročních plánů, podle kterých metodické orgány pracují, nebyly přeneseny cílové úkoly z ročního plánu školy. Kompetence i zodpovědnosti předsedů metodických zařízení nejsou ředitelem posíleny.

Pomoc začínajícím učitelům je v rámci jejich adaptačního procesu realizována formou uvádění zkušeným pedagogem.

Součástí ročního plánu školy je i rámcově zpracovaný dokument „Kontrolní a hospitační činnost“, který je základem systému vnitřní kontroly. Kompetence v oblasti kontroly výchovně-vzdělávacího procesu byly ředitelem delegovány na obě zástupkyně. Pro hospitační a kontrolní činnost mají zpracovány vlastní plány. Hospitační činnost zástupkyně pro I. stupeň je zaměřena na průběh vzdělávání a výchovy v předmětu tělesná výchova. Kontrolní činnost zástupkyně pro II. stupeň je plánována na jednotlivé měsíce časově i obsahově. Záznamy z kontrol zástupkyň jsou vedeny. Kontrolní činnosti ředitele na jednotlivých stupních řízení nejsou dokladovány. Hospitační záznamy zástupkyň zpravidla zachycují průběh sledované výuky. Menší pozornost je věnována hodnocení efektivity uplatněných metod a forem práce, formulaci závěrů a přijatých opatření k nápravě. Výsledky kontrolní činnosti jsou projednávány s pracovníky, kteří mají možnost se vyjádřit ke zjištěným skutečnostem. Nedůslednost při přijímání opatření k nápravě vede k nevýrazné efektivitě provedených kontrol a hospitací. Chybí propracovanost kontrolního systému v jeho propojení mezi jednotlivými členy vedení, v přijímání opatření a analýze zjištěných nedostatků. Kontrolní systém tak neposkytuje relevantní podklady pro vyhodnocování úrovně jednotlivých oblastí činnosti školy.

Organizace vyučování žáků (rozvrh hodin) plně neodpovídá obecně závazným právním předpisům (překročen povolený počet hodin v jednom sledu ve třídě I. A). Stavba rozvrhu v několika případech nerespektuje psychohygienické zásady výuky v nerovnoměrném týdenním rozložení některých vyučovacích předmětů (např. anglický a německý jazyk ve třídách IV. A, B, C, v V. C, D, fyzika v IX. A a zeměpis v VI. A).

Učitelé mají trvalý zájem o získávání aktuálních poznatků formou dalšího vzdělávání. Podle svých zájmů a potřeb se účastní vzdělávacích akcí, které jsou vybírány z nabídky akreditovaných vzdělávacích center. V letošním školním roce je učiteli preferována oblast jazykového vzdělávání a informatiky.

Systém hmotného stimulování pracovníků vychází ze stanovených kritérií pro přidělování nenárokových složek platu. Všem zaměstnancům jsou kritéria známa. Hodnocení a odměňování pedagogických pracovníků není plně provázáno s konkrétními závěry z kontrolní a hospitační činnosti.

Oblast organizování se opírá o organizační řád školy. Náplně práce jednotlivých pracovníků podle jejich zařazení jsou vymezeny. Zpracovaná organizační struktura odpovídá velikosti školy a umožňuje její řízení. Součástí organizačního řádu je i řád školy, který obsahuje všechna předepsaná ustanovení. S řádem byli prokazatelně seznámeni žáci i jejich zákonní zástupci.

Vnitřní i vnější informační systémy školy jsou účelně strukturované, informace jsou předávány včas a v potřebném rozsahu. Zákonným zástupcům žáků poskytuje škola potřebné informace tradičním způsobem. K obousměrnému přenosu informací jsou využívány třídní aktivity, konzultační dny a dny otevřených dveří. Podporou informačního systému je výpočetní technika. Všichni zaměstnanci mají přístup k potřebným informacím. Přenos informací žákům je prováděn zejména třídními učiteli a informačními panely v budově školy.

K chodu školy se prostřednictvím svých členů vyjadřuje Rada školy, která byla zřízena v roce 2001 v souladu se zákonnou normou.

Personální podmínky vzdělávání a výchovy byly hodnoceny vzhledem k málo efektivnímu kontrolnímu systému jako průměrné.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Rozsáhlý areál školy poskytuje vhodné prostorové podmínky pro realizaci zvoleného vzdělávacího programu, včetně speciálního zaměření školy. Kromě kmenových učeben jednotlivých tříd jsou pro některé vyučovací předměty (např. cizí jazyky, informatika, chemie, fyzika, přírodopis, zeměpis) zřízeny odborné učebny, které mají zpravidla velmi dobré materiální zázemí. Vynikající materiálně-technické podmínky jsou pro výuku tělesné výchovy. Třídy na I. stupni základní školy jsou světlé, prostorné, vhodně esteticky vyzdobené (zejména 1. a 2. ročníky). Vybavené jsou převážně novým žakovským nábytkem. Učební pomůcky jsou ve třídách zastoupeny v dostatečném počtu (nástěnné tabule a mapy, trojrozměrné modely a tabulární pomůcky). Učitelům jsou v případě potřeby snadno dostupné a zároveň plní roli podnětného učebního prostředí. Vybavení učeben didaktickou technikou odpovídá potřebám výuky. Prostorné a světlé kmenové třídy II. stupně základní školy jsou vybaveny většinou již starším, v některých třídách i nedostatečně udržovaným školním nábytkem. Podlahová krytina ve třídách vykazuje rovněž známky nedostatečné údržby. Celkové estetické úpravě tříd je věnována malá pozornost, působí neosobním dojmem. Podle finančních možností je postupně realizována výměna nábytku ve třídách. Spojovací prostory jsou tmavé, bez koncepční výzdoby. Esteticky působivá je nově upravená vstupní hala školy. Celková úprava a výzdoba vypovídá jen málo o životě a činnosti školy.

Vybavení školy učebnicemi, odbornou literaturou, pomůckami a didaktickou technikou je pro některé vyučovací předměty průměrné (český jazyk, matematika, dějepis, hudební výchova, občanská a rodinná výchova). Jeho základem jsou pomůcky z dob centrálních dodávek. Obnova a doplnění jsou pomalé a plně neodpovídají aktuálním potřebám výuky. Učitelé tuto problematiku řeší používáním pomůcek a názorných materiálů z vlastních zdrojů. Chybí zejména alternativní učebnice a odborná literatura pro učitele, mapy, atlasy, procvičovací materiály, encyklopedická literatura pro žáky, nástěnné tabule, kompaktní disky.

Materiálně-technické podmínky výuky ve škole jsou průměrné.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE

Realizace vzdělávacích programů

Výchovně-vzdělávací proces ve škole probíhá podle schválených učebních dokumentů vzdělávacího programu Základní škola. Realizace učebního plánu ve třídách bez zaměření je v souladu s deklarovaným vzdělávacím programem. Učební osnovy jsou plněny.

Ředitel základní školy využil možnosti (opatření MŠMT z roku 1990) navýšení hodin povinné tělesné výchovy ze 2 hodin na 3 hodiny týdně vždy v jedné třídě všech ročníků I. stupně. Na II. stupni základní školy na tuto výuku navazují třídy s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy. Ve čtyřech třídách II. stupně probíhá výuka podle učebního plánu čj. 29 738/96-22-50. Učební plán pro třídy s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy není dodržen ve třídě IX. A.

Výuka není v souladu s učebním plánem vzdělávacího programu.

Vedená povinná dokumentace průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Nedůslednost a nízká účinnost kontrolního systému se projevila v kvalitě vedení povinné dokumentace, která vykazovala řadu administrativních nedostatků. V oblasti dlouhodobého plánování výuky byly zjištěny nedostatky. Dochází k obsahové duplicitě učiva v některých předmětech (dějepis, občanská a rodinná výchova), k nerespektování mezipředmětových vztahů (matematika, fyzika). Z uvedených zjištění vyplývá, že úroveň plánování výchovně-vzdělávacího procesu není na všech úrovních plně koncepční.

Způsob kontroly plnění učebních plánů a osnov je neúčinný.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy

I. stupeň základní školy

V rámci komplexní inspekce byly hospitovány všechny vyučovací předměty na I. stupni základní školy.

Bezprostřední příprava pedagogů na výuku, až na ojedinělé výjimky, byla pečlivá a promyšlená. Učivo bylo kontinuálně propojeno, nedocházelo k jeho obsahové duplicitě. Výukové cíle odpovídaly aktuálnímu složení třídy a charakteru učiva.

Vliv odborné a pedagogické způsobilosti byl kvalitativně patrný ve většině hospitovaných hodin. Vyučující dokázali využít svůj odborný potenciál včetně dosavadních zkušeností. Mnozí z nich uplatňovali i současné trendy moderní pedagogiky.

V kmenových učebnách, jež jsou účelně vybaveny, vyučující vhodně používají dostupné učební pomůcky, čímž ihned uplatňují zásadu názornosti. Výukové prostory odpovídají psychohygienickým zásadám. Velmi dobrá psychohygienu byla zajištěna nejen systematickým upevňováním návyků, ale i rozmanitostí a pestrostí sledované výuky, což přineslo uvolnění i relaxaci. Ojediněle byla ve sledovaných hodinách využita i informační technika, zejména ve výuce žáků s vývojovými poruchami učení.

Příkladným způsobem škola vzdělává, vychovává a pečuje o tělesně postižené žáky. Tito žáci byli přirozeně vpravováni do výuky, byla rozvíjena jejich pozornost, fantazie, návyky a vědomosti. Ocenění zaslouží i respektování zásad názornosti, přiměřenosti a individuálního přístupu. Žáci s vývojovými poruchami učení nebyli v průběhu sledované výuky diferencováni v zadávání úkolů a individuální přístup k nim byl uplatňován v malé míře.

Organizace, formy a metody výuky odpovídaly obsahovému pojetí učiva a věkovým zvláštnostem žáků. V úvodní části sledované výuky převažovala frontální a samostatná práce. Pak obvykle následovala věcná a účelově zaměřená motivace. Zaznamenána byla i skupinová a párová práce. V některých hodinách se objevilo i netradiční moderní pojetí výuky s vysokou efektivitou vyučovacího procesu. Využívání učebnic, názorných pomůcek i didaktické techniky bylo účinné. Dostatečný prostor byl vytvořen na procvičování a opakování učiva.

Kromě účinné vstupní motivace se v hojné míře uplatnila i motivace průběžná, kladný a povzbuzující účinek na žáky měla pochvala. Hodnocení bylo vesměs průběžné a objektivní. Na závěrečné hodnocení nezbyl vždy dostatečný časový prostor, bylo globální, málo adresné a jeho účinek byl formální. Vyučující se snažili analyzovat chyby a vhodným způsobem metody práce s chybou využívali.

Interakce a komunikace byly založeny na vzájemné důvěře mezi žákem a učitelem i mezi spolužáky navzájem, což vytvářelo příjemné pracovní klima. Žáci měli dostatečný prostor pro vyjádření vlastního názoru, projevovali pozitivní vztah k výuce. Prvky nežádoucího chování nebyly zaznamenány.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na I. stupni základní školy byly celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Český jazyk

Předmět vyučuje šest učitelů převážně s delší praxí, což se pozitivně projevilo v odborném i organizačním zvládnutí výuky. Hodinová dotace je rovnoměrně rozvržena v týdenním rozvrhu s pravidelně zastoupenými jednotlivými složkami předmětu.

Příprava učitelů na výuku byla pečlivá. Nedostatečné vybavení kabinetu pomůckami vyučující doplňovali vlastními materiály - publikace, CD, procvičovací texty, krásná literatura apod.

Vyučovací metody byly zaměřeny na výklad učiva srozumitelně pro všechny žáky a na procvičení tak, aby žáci učivo pochopili a nedopouštěli se chyb. Vhodná úvodní motivace byla použita pouze v několika případech, jinak byla zúžena na oznámení cíle hodiny. Jednotlivé probírané jevy byly vyvozovány spolu se žáky, byla zařazována práce s učebnicí a se slovníky. Žáci se učili orientovat v textu a pracovat s pojmy, byla rozšiřována jejich slovní zásoba a všeobecné znalosti. Kromě mluvních cvičení neměli prostor k souvislejšímu projevu, odpovídali stručně a učitelé sledovali především věcnou správnost odpovědí, případně užití spisovného jazyka. Učivo jazyka a literatury nebylo cíleně využíváno pro systematické vytváření a rozvoj komunikativních dovedností žáků.

Výuka literatury byla zaměřena na orientaci v textu a literárněvědné poznatky. Chybělo využití uměleckého textu k emocionálnímu a etickému působení a k ovlivňování hodnotových postojů žáků.

Hodnocení žáků bylo pozitivní, zdůvodněné. Ojedinele byla výuka prodlužována na úkor přestávek nebo chybělo závěrečné shrnutí učiva.

Učitelé byli k žákům vstřícní, laskaví, vyžadovali dodržování dohodnutých pravidel.

Výuka českého jazyka byla velmi dobrá.

Cizí jazyky: anglický jazyk, německý jazyk (I. a II. stupeň základní školy)

Výuka cizích jazyků je ve škole vedena deseti učiteli. Tři vyučující byli v době konání komplexní inspekce v pracovní neschopnosti.

Bezprostřední příprava učitelek na výuku byla svědomitá. Vyučovací hodiny byly z časového hlediska efektivní, jejich struktura byla většinou vyvážená a sledovala možnosti individuálního pracovního tempa žáků.

Úvodní fáze výuky byly většinou využity na seznámení žáků s plánovaným obsahem učiva. V některých hodinách učitelé uplatnili cílenou vstupní motivaci, která ve třídě navodila cizojazyčnou atmosféru.

Na I. stupni základní školy se žáci učili správné výslovnosti, různě odpovídat na otázky i otázky tvořit, obměňovali vzorové věty. Nechyběla ani elementární konverzace (pozdravy,

představování, jednoduché situační rozhovory). Při prezentaci a následném procvičování nových jevů byly uplatňovány různé metodické postupy. Jejich efektivita byla rozdílná, v závislosti na schopnosti vyučujících zaktivizovat žáky a pružně reagovat na vzniklou situaci. Z organizačních forem práce převládala především samostatná a párová, v menší míře byla uplatňována i skupinová. Žáci pracovali s chutí a nadšením. Pestrost použitých metod a forem práce podněcovala jejich zájem a aktivitu. Učitelky průběžně oceňovaly jejich snahu a pokrok.

Výuka na II. stupni byla zaměřena převážně na osvojování receptivních řečových dovedností (poslech a čtení s porozuměním) a jazykových prostředků (mluvnice, slovní zásoba). Základní tematické okruhy byly systematicky rozšiřovány a upevňovány vhodným výběrem slovní a frazeologické zásoby. Učivo bylo procvičováno a opakováno podle aktuálních potřeb žáků, často s využitím aktivizujících metod. Při nácviku čtení a poslechu s porozuměním žáci pracovali s účelně volenými výukovými texty, které obsahovaly známý jazykový materiál. Pro získání zpětné vazby učitelé využívali různé formy kontroly porozumění čtených a poslechových textů (opis, odpovědi na otázky, reprodukce obsahu). Výslovnost žáků byla učitelkami důsledně korigována, dbaly na přesnost vyjadřování. Čtení a poslechu bylo využito také jako stimulu k rozvíjení mluvení. Převažovalo ústní vyjadřování dialogické. Pro ústní interaktivní vyjadřování ve skupině organizace výuky celkově nevytvářela dostatek přirozených situací.

Hodnocení výsledků učení žáků probíhalo většinou průběžně verbálním způsobem, bylo objektivní, často s motivačním efektem. Někteří učitelé cíleně rozvíjeli u žáků také dovednosti v sebehodnocení a vzájemném hodnocení.

Ve sledované výuce učitelé účelně pracovali s auditivní technikou, mapou, obrazovými a dalšími výukovými materiály. Pro žáky byly k dispozici překladové slovníky.

Žákům se specifickými vývojovými poruchami učení byla věnována individuální péče a úkoly zadávány diferencovaně.

Učitelé byli ve vztahu k žákům vstřícní, měli přirozený respekt a autoritu.

Výuka cizích jazyků byla velmi dobrá.

Dějepis

Dějepis vyučují dva pro historii zapálení učitelé, tato skutečnost má na výuku i žáky pozitivní dopad.

Materiální vybavení kabinetu nesplňuje současné nároky na výuku daného předmětu. Učebnice nejsou dostatečně obnovovány, chybí novější atlasy a mapy, encyklopedická literatura, odborná literatura. Ve výuce byly pomůcky a potřebná literatura používány díky iniciativě učitelů, kteří používali materiály z vlastních zdrojů.

Příprava učitelů na výuku byla promyšlená a odpovídala stanoveným cílům. Metody práce byly vhodně voleny vzhledem k vyspělosti žáků a náročnosti tématu. V nižších třídách byli žáci motivováni zajímavými úkoly a soutěžemi, ve vyšších ročnících samostatně vyhledávali informace z různých zdrojů, učili se spolupracovat. Výklad učiva i opakování bylo vedeno za aktivní spolupráce žáků v logických příčinných souvislostech s vyvozováním závěrů. Výrazným pozitivem je, že se žáci učili metodou získávání poznatků. Naopak negativem byl fakt, že se neuměli přesně a výstižně vyjadřovat, argumentovat, souvisle prezentovat výsledky své samostatné práce.

V části výuky chybělo shrnutí. Hodnocení bylo převážně pozitivní, klasifikované zkoušení bylo přiměřeně náročné s odpovídajícím zdůvodněným hodnocením.

Vztah učitelů a žáků byl korektní, byl patrný vzájemný vztah důvěry a respektování.

Výuka dějepisu byla velmi dobrá.

Matematika

Matematiku vyučuje ve škole celkem pět pedagogů.

Obsah probíraného učiva byl v souladu s učebními osnovami i průměrně zpracovanými časově-tematickými plány, které zahrnují pouze názvy hlavních tematických celků s časovým členěním do jednotlivých měsíců. V některých případech však nerespektují mezipředmětové vztahy. Učivo o objemu krychle a kvádrů je v 6. ročníku v předmětu fyzika zařazeno na měsíc listopad, v matematice na závěr školního roku.

Výuka probíhá ve třídách, které nejsou vybaveny potřebnými nástěnnými tabulemi vzorců a jednotek, modely geometrických útvarů, rýsovacími potřebami, zpětným projektorem apod. Žáci při výuce používali schválené učebnice a další doplňující texty, některé si vyučující sami připravili. Zařazení předmětu v rozvrhu hodin odpovídá zcela jeho charakteru a nárokům na duševní práci žáků.

Výuka ve sledovaných hodinách byla organizačně připravena, vzdělávací cíl byl vždy stanoven. Z hlediska volby forem a metod práce byly tradiční výukové postupy účinné, zejména vlivem funkční zpětné vazby. Vyučující žáky aktivizovali, nové učivo prezentovali názorně, srozumitelně a v přiměřeném tempu. Samostatná práce - diferencovaná vzhledem ke schopnostem a individuálním předpokladům žáků - však zadávána nebyla. U některých vyučujících chyběly činnostní prvky výuky. Opakování učiva bylo převážně zaměřeno tak, aby přivedlo žáky k nové látce a plynule přecházelo ve výklad. Závěrečné shrnutí a zhodnocení hodiny bylo vždy provedeno. Žáci pracovali ve většině sledovaných hodin soustředěně, velmi dobře spolupracovali s učiteli a byli aktivními účastníky vzdělávacího procesu. Prokazovali dobré znalosti. Hodnocení žáků bylo převážně kladně motivační, učitelé dokázali ocenit a vyzdvihnout i malý pokrok u prospěchově slabších žáků. Dalším společným znakem všech sledovaných hodin bylo pozitivní pracovní klima, přirozená autorita vyučujících.

Úroveň písemností žáků v jednotlivých třídách byla rozdílná, závislá na jejich individuálních schopnostech a odpovídala míře pozornosti, kterou jí jednotliví vyučující věnují. Frekvence průběžné klasifikace v žákovských knížkách je dostačující a dobře informuje o úspěšnosti či neúspěšnosti žáka v tomto předmětu.

Úroveň výuky matematiky byla hodnocena jako velmi dobrá.

Fyzika

Předmět se vyučuje v 6. až 9. ročníku s dvouhodinovou dotací. Ve dvou třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy (VI. A, VIII. A) je vyučována pouze jedna hodina v týdnu. Volitelné a nepovinné předměty se vztahem k fyzice nebyly do učebního plánu školy zařazeny. Časově-tematické plány učiva byly zpracovány podle učebních osnov, zahrnovaly však pouze názvy tematických celků bez podrobnějšího rozpracování, nebyly v nich uvedeny laboratorní práce. Příprava na hodiny byla ze strany vyučujících zodpovědná. Fyziku vyučují ve škole dvě učitelky.

Pro předmět je zřízena odborná učebna. Žákovské stoly jsou zde opatřeny funkčním rozvodem elektrického proudu. Učebna je podnětně vyzdobena nástěnnými tabulemi, které se vztahují k výuce, a učebními pomůckami vystavenými v zasklených skříňkách. Ty byly při sledované výuce vhodně využívány.

Ve všech hospitovaných hodinách byla zřetelná velmi dobrá organizační i materiální příprava, rozvážnost a přirozená autorita obou vyučujících, systematický postup, velmi dobré vzájemné vztahy se žáky a přirozená pracovní atmosféra. Nová látka byla vyvozována na základě

prováděných demonstračních experimentů. Výklad nového učiva nebyl vždy účinně motivován a podložen aspekty jeho praktického využití, probírané fyzikální jevy nebyly vždy zdůrazňovány v souvislosti s jejich průběhem v přírodě i v praxi denního života. Zařazovány byly činnostní prvky výuky i problémové úlohy. Vyučující ponechávali žákům dostatečný prostor pro jejich názory, kladli důraz na přesné a výstižné vyjadřování. K motivaci a aktivizaci žáků bylo často využíváno pozitivní hodnocení, povzbuzování. Výkon žáků při ústním zkoušení v úvodu hodin byl hodnocen objektivně.

Komunikace ve sledovaných hodinách byla založena na vzájemné důvěře, výuka probíhala v přátelské atmosféře. Při provádění experimentů byli žáci vedeni ke vzájemné spolupráci. Dohodnutá pravidla chování a jednání byla žáky akceptována, nežádoucí chování nebylo v hospitovaných hodinách zaznamenáno.

Výuka fyziky byla hodnocena jako velmi dobrá.

Občanská a rodinná výchova

Spolupráce učitelů občanské a rodinné výchovy i dějepisu v metodickém zařízení má nedostatky v plánování učiva, protože dochází k duplicitě výuky v jednotlivých ročnících. Bezprostřední příprava na výuku byla velmi dobrá.

Materiální vybavení sbírek pro oba předměty je velmi omezené, učitelé si shromažďují názorné pomůcky a potřebné materiály z vlastních zdrojů a podle potřeby je ve výuce také využili.

Občanská výchova byla pojata především jako naukový předmět. Formou rozhovoru učitelé předávali žákům fakta i výchovná ponaučení. Žáci se mohli uplatnit pouze při dotazech. Učitelé nevyužívali zkušeností a prožitků žáků k vyvozování učiva i k ovlivňování jejich hodnotové orientace. Aktivizující formy práce nebyly učiteli v potřebné míře používány.

Metody a formy práce v rodinné výchově byly pro žáky přitažlivější, vycházely z jejich praktických zkušeností a více se zaměřovaly na potřeby žáků při řešení skutečných životních situací. Nápaditá motivace pomáhala udržet pozornost a zaujetí žáků stejně jako vhodně zvolená samostatná práce ve vyšším ročníku.

Komunikační úroveň žáků byla poměrně nízká, neměli ale dost příležitostí k vyjadřování a obhajování vlastních postojů a názorů.

Výuka obou předmětů byla konzervativní s nízkým procentem netradičních a zajímavých postupů. Při výuce žáci plnili dohodnutá pravidla chování, učitelé byli vstřícní a zejména v několika hodinách byla mezi žáky a učiteli výborná spolupráce.

Výuka občanské výchovy byla průměrná, rodinné výchovy velmi dobrá.

Hudební výchova

Učitelky vypracovaly časově-tematické plány učiva pro třídy II. stupně s ohledem na požadavky osnov a se zajištěním kontinuity výuky mezi jednotlivými ročníky. Promyšlené plánování rozšiřuje žákům pohled na témata probíraná v literatuře či dějepisu (zejména propojení z oblasti dějin hudby).

Při výuce ve dvou učebnách, ve kterých je umístěn klavír a audiotechnika, byly tyto pomůcky průběžně využívány, stejně jako přehrávač CD. Dále to byly vlastní gramodesky a CD učitelek, obrazová dokumentace, zpěvníky a učebnice pro příslušné ročníky. Ve třídách chybí tabule s notovou osnovou, není zde žádná výzdoba vztahující se k hudební výchově. V obou třídách se dostatečně větralo, bylo dbáno na hlasovou hygienu.

Příprava učitelek na výuku byla promyšlená. V průběhu vyučování byla sledována především výchovná stránka předmětu. Učitelky znají individuální schopnosti žáků v jednotlivých třídách

a přihlížejí k nim. Při zpěvu vhodně volených lidových i umělých písní plně respektovaly hlasovou polohu žáků, rozvíjely jejich intonační i rytmické schopnosti. Žáci většinou zpívali s chutí, intonačně se dařilo i lidový dvojhlas. Velmi dobře sledovali také notový zápis z učebnice či zpěvníků. Učitelky vzorově předváděly zpěv nových písní, vynikajícím způsobem doprovázely na klavír písně i intonační cvičení na rozezpívání (cíleně s harmonickým doprovodem). Dbaly, aby žáci porozuměli obsahu písní, správně zvolili tempo i výraz a odvodili potřebné hudební pojmy ze znějící hudby. Výborně byl připraven poslech skladeb. Učitelky žáky plně zaujaly poutavým, věcně správným výkladem. Žáci byli vedeni ke hledání dějinných souvislostí, k diskusi, k vyjádření vlastního názoru. Vhodně reagovali na pokyny vyučujících, i přes dílčí potíže s kázní nakonec pracovali soustředěně a s chutí.

Žáci byli účinně průběžně motivováni. Učitelky dokázaly žáky zaujmout pro činnosti pěvecké, rytmické i poslechové. Systematickým opakováním učiva a návazností na dosažené hudební znalosti a dovednosti, častou pochvalou a pozitivním hodnocením se učitelkám daří rozvíjet vztah žáků k předmětu. Ve sledovaných hodinách panovala přátelská nestresující atmosféra.

Výuka hudební výchovy byla hodnocena jako velmi dobrá.

Tělesná výchova

Výuka je organizována v dvouhodinových blocích jednou týdně, což z hlediska psychohygieny není optimální stav. A to zvláště tehdy, když má škola vytvořeny pro výuku tohoto předmětu optimální podmínky.

Předmět je vyučován šesti učiteli. Učivo tělesné výchovy vzdělávacího programu Základní škola mají učitelé rozplánováno do časově-tematických plánů, které vyhovují potřebám výuky a jsou přizpůsobeny podmínkám školy i ročním obdobím.

Pro výuku tělesné výchovy má škola odpovídající materiální vybavení. Prostorové zázemí je dostačující. Škola využívá jednu větší tělocvičnu, jednu menší, gymnastické tělocvičny, posilovnu. V areálu školy jsou dvě asfaltová a dvě antuková hřiště na házenou, 250 m dlouhá atletická dráha, sektor pro skok daleký, sektory pro vrhy a hody, tréninková stěna pro tenis. Pro relaxaci zátěže sportovních tříd a pro výuku plavání je školou využíván plavecký bazén Západočeské univerzity Plzeň, který je v těsném sousedství sportovního areálu školy.

Škola pořádá pro své žáky zimní lyžařské kurzy v Železném Rudě.

Výuka ve sledovaných hodinách byla velmi dobře plánována i organizována. Použité metody a formy práce byly ve většině hodin vysoce efektivní. Výuka byla vedena ve svižném tempu, frekvence cviků byla vysoká, vyučující dokázali využít schopností a dovedností žáků, individuálně dle jejich schopností zvyšovali obtížnost provedení jednotlivých prvků, často střídali činnosti, pracovali ve dvojicích nebo v družstvech. Využití náčiní i nářadí jako švihadel, míčů, tyčí, žíněnek, žebřin, laviček atd. bylo vždy vysoce účinné. Procvičování herních činností jednotlivce v basketbalu bylo velmi efektivní. Výuka byla prokládána posilovacími a relaxačními prvky. Jen v jedné hodině byly rezervy v oblasti organizace výuky, v kázni žáků i jejich snaze po dobrém výkonu, což snižovalo její efektivitu. V ostatních hodinách vládla příjemná atmosféra, žáci cvičili s nadšením. Hodnocení v závěru mělo motivační charakter. Ve sportovních soutěžích dosahují žáci školy velmi dobrých výsledků, a to i v těch sportech, na které se nespécializují.

Celkově měla výuka tělesné výchovy velmi dobrou úroveň.

Přírodopis

Všechny sledované hodiny byly pečlivě připravené a organizované s výjimkou závěrečných opakování a cvičení, která v části sledované výuky scházela. Hodiny měly rychlý spád. Učitelky

vhodně a často využívaly demonstrační pomůcky, přírodniny, jednoduchý náčrt nebo připravený nákres, didaktickou techniku (video, zpětný projektor) a někdy i písemnou přípravu na tabuli. Výrazně převládalo činnostní pojetí výuky, uplatněny byly i méně tradiční postupy. Velmi dobře byla patrná individuální práce s integrovanými žáky. Při výkladu nového učiva se důsledně vycházelo z předchozí látky, vědomostí a zkušeností žáků. V převládajícím rychlém tempu práce nebyla vždy zařazena zpětná vazba pro upevnění důležitých pojmů a faktů. Často, vhodně a citlivě byly uplatněny výchovné momenty. Stanovený vzdělávací cíl se podařilo vždy splnit. Učivo bylo interpretováno věcně správně. Motivační prvky se projevily především v průběhu výuky (průběžné oceňování snahy a výkonu jednotlivých žáků), cílená úvodní motivace byla využita ojediněle.

Ve všech hodinách proběhly různé formy klasifikovaného zkoušení. Otázky byly vhodně volené, většinou respektovaly úroveň žáka. Hodnocení byla objektivní, u části žáků s pokusem o sebehodnocení, ta byla vyučujícím citlivě korigována.

Žáci měli možnost uplatnit vlastní názor, zaujmout stanovisko, ale většinou tuto možnost využívali jenom aktivnější jednotlivci. Vzájemná komunikace mezi vyučujícími a žáky byla velmi dobrá. Úroveň verbálního projevu vyučujících byla až na výjimky (nespisovné vyjadřování) velmi dobrá.

Ve výuce přírodopisu výrazně převažovala pozitiva, byla celkově velmi dobrá.

Zeměpis

Výuku předmětu ve škole zajišťují dva pedagogové.

V metodické stavbě hodin byl kladen největší důraz na výklad nové látky. Zde se projevil také největší rozdíl ve sledované výuce. V části bylo učivo vhodně a vtipně motivováno jak v úvodu, tak průběžně a důsledně vyvozováno aktivní prací žáků na základě přednesených referátů. Frontální práci funkčně doplňovaly individualizované prvky výuky a samostatně řešené úkoly. V dalších hodinách byla nová látka prezentována sice odborně přesně, ale převládal výklad učitele a převážně pasivní přepis nových poznatků žáky buď do slepé mapy nebo formou zápisu do sešitu. Navíc bylo učivo v části výuky neúměrně rozšířeno nad rámec osnov a suplovalo tak výuku v jiném předmětu. Závěrečná práce s exponovaným učivem byla patrná pouze v části hospitovaných hodin. Pozitivem sledované výuky zeměpisu byl dobrý přístup vyučujících k dětem a jejich erudovaný projev, stejně jako výrazné uplatnění regionálních prvků, častá aktualizace učiva a mezipředmětové vztahy. Klasifikované ústní zkoušení proběhlo pouze v některých hodinách. V zadávání otázek byl patrný individuální přístup podle úrovně žáků. Zkoušeno bylo učivo dobře osvojené, hodnocení bylo jednoznačné. Vyučující vyžadovala kromě pamětného osvojení učiva i vysvětlení vazeb a souvislostí.

I když je vybavení kabinetu zeměpisu demonstračními mapami velmi dobré, nebyly v jednom případě v hodině vůbec využité. Nevýhodou pro žáky je, že školní příruční atlasy mohou využívat pouze ve škole. Ve výuce pracovali vyučující často s vlastními materiály, tematickými atlasovými mapami, méně s učebnicí, didaktická technika nebyla využita.

Vztah učitelů a žáků byl v průběhu výuky přátelský. Hodnocení průběhu výuky a výkonu žáků v závěru většiny hodin nebylo z časových důvodů prováděno.

Výuka zeměpisu byla průměrná.

Pracovní činnosti

Posouzením sledovaných hodin, zápisů v třídních knihách a předložených časově-tematických plánů je patrné, že vybrané okruhy učiva korespondují s učebními osnovami. Sledovány byly okruhy: pěstivelské práce, ekonomika v domácnosti a svět práce (volba povolání). Řazení

tematických celků a rozvržení učiva zaručuje kontinuitu učební látky mezi jednotlivými ročníky.

Všechny hodiny byly dobře připravené i provedené. Jejich kladem byla velmi dobrá organizace činností a pracovní efektivita. Ve sledovaných hodinách se vyučující zaměřili především na teoretické osvojení vybraných kapitol. Žáci pracovali s nakopírovanými materiály, ve kterých se samostatně snažili využít vlastních zkušeností v konfrontaci s údaji z učebnice nebo informacemi vyučujících. Aktivita žáků se lišila v návaznosti na stavbu hodin. V opakovacích fázích byli většinou pasivní (převládalo frontální opakování s často jednoslovnými odpověďmi žáků a převahou projevu vyučujících), ve výkladové části, kde učitelky vtáhly žáky do problému, byli aktivní, porovnávali v diskusi své názory. K jejich aktivizaci v průběhu výuky využívali vyučující mezipředmětové vztahy, funkční zpětnou vazbu, částečně i motivační hodnocení. Pomocí problémových otázek je vedli k promýšlení navozených situací, k vyjádření vlastního názoru. V části hodin se uplatnily i výchovné momenty často vyvozené samotnými žáky.

Celé sledované výuce byla společná příznivá pracovní atmosféra, vyučující nejčastěji využívali formu přátelského dialogu se žáky. Ti měli dostatek prostoru k vyjadřování vlastních názorů. V malé míře byla zařazena cílená vstupní motivace vztahující se k probíranému učivu nebo aktuálním situacím. Výklad učiva byl podán odborně správně. Závěr jednotlivých hodin zpravidla obsahoval celkové hodnocení práce žáků bez adresnějšího vymezení.

Výuka praktických činností byla celkově velmi dobrá.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Pro sledování a srovnávání kvality vzdělávání slouží škole vlastní prověřovací práce, rozbor klasifikace prováděný za každé pololetí, umístění žáků v soutěžích, olympiádách a jejich úspěšnost v přijímacím řízení na střední školy.

Výuka ve škole je organizována kromě vyučovacího předmětu tělesná výchova v IX. A třídě v souladu s učebními plány. Obsahová náplň učebních osnov je respektována a naplňována.

Při vyučování byly efektivně využívány dostupné názorné pomůcky, didaktická technika a učitelé didakticky funkčně zpracované doplňkové materiály.

Cílená vstupní motivace pro zaujetí a aktivizaci žáků již v úvodních fázích výuky byla uplatňována převážně na I. stupni základní školy. Pozitivem bylo zpravidla systematické opakování a upevňování učiva s odpovídající zpětnou vazbou. Byl kladen důraz na rozvíjení všeobecných znalostí žáků, často s využitím mezipředmětových vztahů. Žáci byli schopni samostatné práce a orientace v informačních zdrojích. Používané metody a formy práce se v některých předmětech projevily jako málo efektivní pro rozvoj komunikačních dovedností.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Údaje o škole uvedené ve zřizovací listině jsou shodné s údaji uvedenými v rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení. Kapacita školy a jejich součástí v porovnání se skutečností není překročena.

Specializací základní školy je péče o sportovně talentované žáky v házené, sportovní gymnastice, judu, lyžování. Škola uzavřela „Smlouvu o zabezpečení činnosti sportovních tříd s rozšířenou výukou Tv v házené” s Českým svazem házené zastoupeným DHC Plzeň. Tato smlouva upravuje vzájemné vztahy mezi svazem, klubem a školou při zabezpečení vyučovacího a sportovního procesu. Účastníci smlouvy spolupracují při organizačním, odborném a ekonomickém zajištění specializované sportovní přípravy žáků.

Základní škola je pořadatelem řady sportovních soutěží. Je to například podzimní přebor školy ve sportovní gymnastice, košíkové, ve stolním tenise, Vánoční přebor 31. ZŠ Plzeň ve sportovní gymnastice a Šulcův memoriál mládežnických družstev v házené (účast 52 družstev z celé ČR). V červnu probíhá ve škole olympijský měsíc, jehož vyvrcholením jsou dvoudenní atletické a sportovní soutěže (zvláště pro I. a II. stupeň). Olympijské myšlenky se v průběhu tohoto měsíce účelově promítají i do výuky různých předmětů.

Přínosem pro rozvoj a sportovní růst žáků je i spolupráce školy s dalšími institucemi, které v oblasti tělovýchovy a sportu působí (Judo club Plzeň, TJ Sokol 1 Plzeň).

Trvale kvalitní je úroveň vzájemné spolupráce a interakce s mateřskou školou v obvodu. Základní škola organizuje hodiny informatiky pro předškoláky, cvičení s předškoláky a mladšími žáky.

V rámci volnočasových aktivit je zájemcům nabízena práce v řadě sportovně zaměřených kroužků (sportovní gymnastika, košíková, lyžování, házená, judo). Pro žáky školy se každoročně připravují ozdravné pobyty a sportovní soustředění u nás i v cizině.

Škola organizuje množství různých aktivit, které podporují rozvoj všeobecné kulturnosti žáků (exkurze, tematicky zaměřené výlety, besedy, návštěvy výstav, koncertů, divadelních a filmových představení).

Nemalý význam sehrává škola v oblasti výchovy a vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. V letošním školním roce je 33 žáků vykazováno jako individuálně integrovaných. Vývojová porucha učení byla diagnostikována u 25 žáků, zdravotní a tělesné postižení u 8 žáků. Jejich vzdělávání se uskutečňuje podle zpracovaných individuálních vzdělávacích programů.

Pro tělesně handicapované žáky škola zajistila odpovídající vzdělávací podmínky (asistenci občana ve výkonu civilní služby, dovoz a odvoz speciálním autobusem, bezbariérové vstupy, schodišťové výtahy, bezbariérové WC, speciální pomůcky) a také nezbytnou speciálně pedagogickou péči. Na I. stupni základní školy jsou žáci s tělesným postižením dle možnosti zařazováni do tříd k vyučujícím s odborností speciální pedagog.

Učitelé školy se snaží formou dalšího vzdělávání soustavně zvyšovat úroveň své odborné připravenosti pro práci se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

Nezanedbatelným přínosem pro školu je spolupráce s pedagogicko-psychologickou poradnou, úřadem práce, střediskem výchovné péče, odborem péče o mládež, se speciálně pedagogickým centrem pro tělesně postižené.

Škola získala statut organizace s možností výuky dospělých, oprávnění organizovat rozšiřující studium pro veřejnost i pedagogickou obec. Je certifikovaným školicím střediskem pro informační gramotnost.

Širší veřejnost je informována o aktivitách a životě školy, její vzdělávací nabídce prostřednictvím vlastních webových stránek, článků v tisku, dnů otevřených dveří. Umístění žáků v mnoha soutěžích, sportovních turnajích a olympiádách školu dostatečně zviditelňuje a reprezentuje.

Bezpečnost a ochrana zdraví při práci a požární ochrana

Pro zabezpečení úkolů ve výše uvedených oblastech (dále jen BOZP a PO) byla předložena požadovaná dokumentace kromě osvědčení o proškolení učitelů fyziky a školníka dle vyhlášky ČÚBP č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice.

Vstupní a periodické proškolení zaměstnanců a žáků bylo provedeno a řádně zapsáno. Dobře byla vypracována Osnova proškolení zaměstnanců a žáků k BOZP a PO.

Evidence školních úrazů není prováděna podle Metodického pokynu MŠMT č.j. 29 159/2001-26 z 9. listopadu 2001. Svědčí o tom nepřesné rozdělení úrazů na evidované resp. registrované a vysoký počet registrovaných úrazů za minulý školní rok (1 úraz na 22 žáků, přitom v kraji je průměr 1 úraz na 61 žáků).

Kontrolované prostory pro výuku, výchovu a práci na II. stupni odpovídají bezpečnostním požadavkům, ale sociální zařízení (WC a umývárny) a přilehlé chodby nejsou dostatečně větrané. V sociálních zařízeních nebyl pro žáky dostatek hygienických potřeb. Nouzové východy a komunikace jsou označené a stále volné.

Revize objektů, zařízení školy a materiálu byly provedeny a zjištěné závady jsou odstraňovány podle požadavků a finančních prostředků.

Oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany jsou na průměrné úrovni.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina vydaná Městem Plzeň, Příloha ke zřizovací listině č. 1 ze dne 19. 4. 2001, Dodatek č. 1 ke zřizovací listině ze dne 8. srpna 2001, Dodatek č. 2 ke zřizovací listině ze dne 14. března 2002, Dodatek č. 3 ke zřizovací listině ze dne 14. března 2002
2. Rozhodnutí MŠMT o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 29 278/02-21 ze dne 5. 11. 2002
3. Jmenování do funkce ředitele školy ze dne 3. 7. 2000
4. Přiznání statutu ZŠ se sportovní třídou z 19. 12. 1994
5. Smlouva o zabezpečení činnosti sportovních tříd s rozšířenou výukou TV v házené ze dne 22. srpna 2001
6. Podkladová inspekční dokumentace
7. „Koncepce rozvoje 31. ZŠ”
8. Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2001/2002
9. Výkaz o základní škole podle stavu k 30. 9. 2002 Škol (MŠMT) V 3-01 ze dne 1. 10. 2002
10. Doklady o odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků školy
11. Přehled o absolvovaných výchovně-vzdělávacích akcích pedagogických pracovníků za školní rok 2001/2002
12. Povinná dokumentace školy pro školní rok 2002/2003 (třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy I. - IX. třídy, řád školy, rozvrh hodin, učební plán školy, záznamy z pedagogických rad)

13. Plány pro školní rok 2002/2003 (roční plán práce školy, plán metodického sdružení I. stupně, plán výchovného poradce, plány předmětových komisí II. stupně, časově-tematické plány hospitovaných předmětů, plán hospitační a kontrolní činnosti, týdenní plány)
14. Zápisy z metodických zařízení (školní rok 2001/2002, 2002/2003)
15. Hospitační záznamy zástupkyň ředitele základní školy (školní rok 2001/2002, 2002/2003)
16. Orientačně vybrané žákovské knížky a písemnosti žáků v hospitovaných třídách
17. Inspekční zprávy (čj. 044 99/98-002601 ze dne 13. 5. 1998, čj. 044 92/99-2601 ze dne 24. 3. 1999)
18. Dokumentace BOZP ve složce číslo 1 – 5
19. Dokumentace PO ve složce číslo 6
20. Revize a kontroly ve složce číslo 7

ZÁVĚR

- *Předností personálního obsazení školy je stabilizovaný pedagogický sbor s relativně nízkým věkovým průměrem.*
- *Kontrolní systém neplní v plné míře funkci účinné zpětné vazby.*
- *Materiálně-technické podmínky výchovy a vzdělávání umožňují naplňovat školou zvolený vzdělávací program. Škola má k dispozici některé moderní vybavení, ale chybí řada základních funkčních pomůcek pro několik vyučovacích předmětů. Nadstandardního vybavení dosahuje v předmětu tělesná výchova.*
- *Na I. stupni základní školy byla patrná snaha učitelů o přeměnu tradičního chápání výuky. Činnostní pojetí vycházelo z promyšlené motivace a aktivizace žáků.*
- *Rezervy ve volbě metod práce, rozvoji komunikativních dovedností žáků a v účinnosti motivace se projeví ve výuce na II. stupni základní školy.*
- *Vzájemná interakce mezi učiteli a žáky byla pro výchovně-vzdělávací proces příznivá.*
- *Vysoké nároky kladené na organizaci a přípravu výuky ve třídách s individuálně integrovanými žáky zvládají učitelé většinou velmi dobře.*
- *Činnost školy v oblasti tělovýchovy a sportu sehrává důležitou roli ve vedení žáků ke smysluplnému a účelnému naplňování volného času, je účinnou prevencí nežádoucích projevů chování.*

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Darina Motlíková	Motlíková v. r.
Členové týmu	PaedDr. Věra Abelová Mgr. Jan Havránek Marie Kučerová Mgr. Jarmila Mrázková Mgr. Jaroslav Štilip Mgr. Bohuslav Tichý	Věra Abelová v. r. Jan Havránek v. r. Marie Kučerová v. r. Jarmila Mrázková v. r. Jaroslav Štilip v. r. Tichý v. r.

Další zaměstnanci ČŠI

Darina Lišaníková
Marie Poláková
Ing. Július Slávik
Jana Šimáčková

V Plzni dne 6. ledna 2003

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 22. ledna 2003

Razítko

Ředitel školy	Podpis
Mgr. Václav Fišer	V. Fišer v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel	2003-02-10	044 35/03-5071
Rada školy	2003-02-10	044 36/03-5071

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány